Meie KG

KURESSAARE GÜMNAASIUM
VABADUS, ILU, TÕDE

Kuressaare Gümnaasiumi ajaleht Nr 1 (464) 20. juuni 2018

Meie KG nr 1/2018

Hea lugeja! Sellest ajalehest leiad selle õppeaasta kõige rohkem vaatamisi kogunud lood.

Persoonilood on alati populaarsed, seega enamus lugusid selles kogumikus just nende seast tulevad. Ja KG tublidest lõpetajatest ja töötajatest on ju alati tore lugeda! Kaks lugu aga hoopis kurvemal põhjusel ...

Superstaari-lood on kogutud ühte kohta viimaste osalejate intervjuudega kuigi kõige rohkem vaatamisi kogusid üleskutsed omadele kaasa elada.

Ning lõpetuseks ka arhiivinurga fotod kuna XI lugu sellest sarjast kogus millegipärast kokku üle 3000 vaatamise ...

Loodetavasti pakub selle lehe lugemine rõõmu ja nostalgiat sama palju kui minule selle kokku panemine – viimane paberil ajaleht sai koolis kokku pandud aastal 2011. Ongi vast sobilik pühendada see "erinumber" kõigile, kellega seda lehte sai aastate jooksul kokku pandud! Head lugemist!

Gert Lutter

1. september 1978. Foto: KG arhiiv

Kuressaare Gümnaasium saab 40-aastaseks!

Armsad vilistlased. Ootame teid kõiki kooli juubeli tähistamisele 22. juunil.

Olete teretulnud jagama seda teadet ja kuupäeva kõigile asjaosalistele. Liituge üritusega KG *Facebook*i lehel, kuhu hakkab ilmuma rohkem infot.

Suur vilistlaste pidu toimub 22. juunil kell 19 – võimlast saab suur piknikuplats, kus vanade sõpradega koos istuda ja iseküpsetatud rabarberikooki, enda suitsutatud ahvenat või muud ühes võetud head-paremat suupoolist mekkida ...

Rohkem infot vilistlaspeo kohta leiad kooli koduleheküljelt!

Ole kohal!

Meie KG
Kuressaare Gümnaasiumi ajaleht www.oesel.ee/meiekg
Peatoimetaja Eve Tuisk. Toimetuse kolleegium: Merle Rekaya, Anu Liik, Raido Kahm, Ave Jõgi, Reet Lasn, Gert Lutter.

In memoriam: Maria Aleksandra Käesel

Mälestuseks ...

On looduse kõige imelisem aeg: kõik lokkab, õilmitseb, särab. On vabanemise ja vabaduse aeg. Noored pead on täis plaane ja mõtteid, eesmärke ja tegevusi, mida kõike suvel ette võtta. Inimesed mõtlevad suurelt ja kaugele, aga hetk, aga viiv, aga sekundi murdosa ...

„Eksib see, kes arvab, et elu koosneb sajanditest, aastakümnetest, aastatest, kuudest, tundidest. Ei. Ainus reaalsus on hetk ...," on keegi öelnud.

Mida mõtles Maria Aleksandra tol saatuslikul hommikul, kui ta ülekäigurajale astus, et rõõmsalt kooli tõtata? Millised olid tema plaanid, mõtted, eelaimused – me ei tea ega saa kunagi teada. Oli vaid üks hetk, üks viiv, mil päike kustus, kustus enam kunagi tõusmata.

„Mõni hetk võib olla väga, väga ilus, mõni hetk võib olla ilusam kui teine ... Mõni hetk võib olla väga, väga valus, mõni hetk võib olla valusam kui teine ...," laulab Jaan Tätte.

Maria Aleksandra oli tüdruk, kes säras, kellel olid kindlasti oma plaanid ja eesmärgid, tal olid klassikaaslased, kes temast väga hoolisid ja lugu pidasid.

See hetk läinud neljapäeval, kui tüdrukud tunni lõpul telefonid avasid ja leidsid, et Nasval on toimunud ühe tüdrukuga raske liiklusõnnetus, oli väga valus. Sündmuses ei olnud nimetatud neiu nime, aga miski aimus, miski sisetunne ütles neile: „See on meie Maria!" See oli valu, see oli ahastus, kahjuks oli see tõsi. Kuigi Maria seisund oli teadaolevalt raske, ei lakanud keegi viimse hetkeni uskumast ega lootmast: „Maria tuleb sellest välja!" Kahjuks tahtis saatus teisiti.

„Kuni inimene elab meie südames, on ta elus." (A. Schweitzer)

Maria jääb elama oma klassi- ja koolikaaslaste, õpetajate, lähedaste südametesse ja mälestustesse alati noorena, alati ... Küllap jälgib ta oma klassikaaslaste tegemisi sealt kusagilt kõrgelt ja kaugelt pilvepiirilt toetavalt naeratades või hoiatavalt või nõu andvalt ...

Malle Tustit, eesti keele ja kirjanduse õpetaja

In memoriam: Ester Kuusik

Eile õhtul andis Ester oma viimase kirjandustunni. Mulle. Privaatselt. Iseseisva tööna. Ja ma olin tubli õpilane. Nii palju luulet pole ma ammu enam lugenud.
Estrit ennast aga ei olnud. Enam. Päeval saime kurva teate tema lahkumisest.

Kui noist sadadest luuleridadest, mis ma temale mõeldes saan välja tuua, siis Juhan Liivi suu ja sule läbi:

"Sa tulid tuppa ja valgust
ja selgust sai tuba täis."

Just selgust. Mis on mind alati hämmastanud. Tema haruldane anne klaarida lõpuks kõik puntrad, leida üles õige niidiots.

Ester kuulus väljavalitute hulka. Pean neiks väljavalituteks õpetajaid, keda Kusti Kokk kutsus uut kooli, uut maailma looma 1978. aastal. Kõiges tunneme veel täna seda hingamist. Estri puhul ka näeme, sest usun siiralt, et emakeeleõpetaja Marit on kõigepealt innustust saanud enda õpetajast Estrist ja temalt omakorda õpetaja Eve, kes ise Mariti õpilane ... See miski, see seletamatu miski, pidi olema nii tugev, et see pole ajas lahustunud.

Õpetaja mõõdupuu on tema inimlikkus. Päriselt saavad seda öelda tema klassi õpilased. Kui palju jama võis jääda olemata tänu temale. Seda privileegi on meie majas saanud tunda seitse lendu, kellele Ester klassijuhatajaks oli. Ja veel mitmed klassid Kuressaare Täiskasvanute Gümnaasiumis.

Ester oli väga konservatiivne, samas nii uuendusmeelne ja kaasaegne. Tituleerisin teda ikka "oma vanuseklassi parimaks", kui ta autojuhieksamid lenneldes õiendas, olles mitte enam plikake. Estril olid ka elektriku "paberid", sestap polnud remonditöödel ühtki asja, millega ta hakkama poleks saanud. Ajalehed ostis ta aga kioskist ja nad lugesid ja arutasid nende sisu abikaasa Velloga kaua ja mõnuga. Perekonna teemad seadis Ester alati enda tegevuses esikohale. Ka sõpruses oli Ester alati kohal sada protsenti.

Ester oskas hinnata iga õnneliku ja rahulikuna elatud hetke, ta oli tihti, väga tihti teistele lohutajaks ja selgusetoojaks, sellepärast on mul nii meeletult kahju, et teda enam ei ole.

Ester! Saadan Sind taevastele radadele oma tädi Lehte luuleridadega:

"Aeg ära puhus Sinu küünlaleegi / Aeg ära puhus tule ereda. / Veel soojust, valgust palju oleks andnud, / kui lõpuni ta oleks võinud põleda ..."

Kuressaare Gümnaasiumi koolipere leinab koos sugulaste ja sõpradega.

Ave Jõgi,
võõrkeele õpetaja

Tark ei torma ... kui aega on – Hilja Metsmaa 75

Hilja Metsmaa – Õpetaja suure algustähega. Fotod: erakogu

Kord juhtunud Kingissepa II Keskkoolis selline lugu: algas füüsika kontrolltöö, õpilased kordasid veel viimaseid valemeid, nagu ikka. Mõni (näiteks õpilane MK) oli tööks ka "põhjalikumalt" valmistunud ja kirjutanud vihiku tagakaanele ideaalse spikri, et siis õigel ajal vihik ümber keerata ja …

Töö algas, õpilased asusid kontrolltöö kallale, MK plaan toimis hästi. Õpetaja jalutas mööda klassi ringi. Märkamatult jõudis ta selja tagant õpilase MK pingi juurde. Peatumata, ühtki sõna lausumata keeras ta vihiku ringi ja kõndis edasi. Kui järgmises tunnis klass kontrolltööd tagasi sai, ei olnud õpetaja hinnet alandanud. Vahejuhtumi kohta ei teinud ta ühtki märkust. Nüüd, pea 30 aastat hiljem on õpilasel MK-l (Marit Kütt, keda laiem avalikkus teab täna kui õpetaja Marit Tarkinit) see juhtum aga hästi meeles, ka see, kuidas õpetaja tegi nii, et lugu eluaeg ei unune ...

Selliseid lugusid on meenutada kümnetel ja sadadel Kuressaare Gümnaasiumis käinud õpilastel. Kellelt ei küsiks, meeles on lahe õhkkond füüsikatunnis (kus oli välistatud mitteõppimine), õpetaja järjekindlus aine omandamisel eluliste, sageli humoorikate näidete varal ja peaaegu mitteinimlik inimlikkus õpilastega suhtlemisel.

Kui ma siin neid ridu kirjutan, on mul peaaegu kahju neist KG praegustest õpilastest, kes Hilja Metsmaad ei ole tundma saanud. Juubeli eel tema toimikut sirvides ja kõiki neid aastaid kokku lüües saan aga 50 aasta jagu pedagoogitööd, neist viimased 33 meie Kuressaare Gümnaasiumis. Seega, õnneks jagub neid, kes siiski on.

Ennevanasti oli kombeks erinevatel põhjustel kirjutada töötajatele iseloomustusi (no nagu praegu on soovituskirjad või nii ...). Kõigist toimikus säilinud iseloomustustest joonistub välja Hilja eriline anne klassijuhatajana. Meie koolis on Hilja päris oma klasse seitse. Hilja kuulub ka nende väljavalitute hulka, keda Kusti Kokk enda uude kooli kutsus, Hiljast saigi ka kohe esimese lennu klassijuhataja. Tema esimese lennu klassis õppis ka meie praegune õppealajuhataja Maidu Varik, kes meenutab:

"Kuna 2. KK I lend alustas tegelikult ju ühe teise kooli f klassina, siis ei saanud me algul ise ka aru, et ka meie klassijuhataja jaoks on see klassijuhatamine suures koolis uus amet. Aga küllap siis Hiljal see talent avaldus ruttu ja loomulikul teel, et hoolimata kõiksugu muredest ja probleemikestest sai meie klassist selline ühte- ja kokkuhoidev kollektiiv ning klassijuhataja teadis klassi päevasest ja öisest elust rohkem kui keegi teine. Mured lahendati vaikselt, omavahel ja muudest asjadest räägiti omavahel nagu võrdsega. Võib-olla meie avastasime Hilja klassijuhatajatalendi või olime me õigel ajal õiges kohas. Igal juhul sai ta ikka uhke ka olla, et 2. KK esimese lennu õpilased uuele koolile oma nägu aitasid luua. Ja muidugi on ta väga hea inimene, kellelt on palju õppida."

Viis aastat tagasi, kooli 35. juubelil hakati välja andma aunimetust KG Uhkus. Esimesena pärjati selle tiitliga Hilja Metsmaa. Tiitlit üle andes iseloomustati teda järgnevalt:

"Õpetaja suure algustähega – olenemata ajast, koolikorrast ja valitsevast võimust, on ta õpetanud enda õpilasi väärikaks inimeseks, olnud järjekindel, õiglane, nõudlik, ent ääretult hooliv ja märkav õpetaja. Hilja kehastab meie kooli olemust õpetajana suurepäraselt – ta on andnud õpilastele ruumi mõelda ise, leida enda tõde ja alati kuulanud nii kolleege kui õpilasi, samas on ta osanud neid märkamatult suunata ja pannud oma jälgedes liikuma. Õpilased on alati Hilja Metsmaad austanud ja armastanud. Õpetaja juubeliaastal on see ilus kingitus heale õpetajale, kes meie kooli nägu on vorminud ja kujundanud."

Kas märkasite "pannud oma jälgedes liikuma"? KG 40. juubeli KG Uhkus läks Maidu Varikule!

2018. aasta KG 40 juubeligala – KG Uhkused Hilja Metsmaa ja Maidu Varik. Foto: Gert Lutter

Täna askeldab Hilja koos abikaasa Antsuga ja energilise koerakese Mukiga kodus Kibuvitsa talus. Aeg-ajalt kostitab ta endisi õpilasi, kes teda ikka ja jälle külastavad, mõned endised kolleegid astuvad läbi ja mis kõige tähtsam – Hiljat on alati näha koolimajas endiste ja praeguste kolleegidega koos erinevatel tähtpäevadel.

Tänasel pidupäeval soovime Hiljale kogu koolipere poolt palju tervist ja aega olemiseks, tarkust on elus jagunud ...

On üsna märgiline, et armsa Hilja juubelilugu on ühtlasi tähtsaks verstapostiks kooli ajalehe Meie KG ajaloos. Panite ehk tähele, et see on Meie KG 4000. artikkel. Ja seda kooli 40. juubeliaastal. Uhke!

Ave Jõgi,
võõrkeele õpetaja

Elu pärast KGd: Hanna Martinson 34. lennust

Hanna õppis Kuressaare Gümnaasiumi 34. lennu b klassis. Tema algklassiperioodi klassijuhataja oli Raina Rääp, põhikoolis Helle Rand ja gümnaasiumis Gerta Nurk. Millega Hanna pärast gümnaasiumi lõpetamist tegelenud on, sellest saadki siit lugeda.

Hanna jaoks jääb Saaremaa alati number üks kohaks. Foto: Krõõt Tarkmeel

Mis „juhtus“ pärast KG lõpetamist, kus õppisid-elasid?

Kihutasin pärast gümnaasiumi lõppu kohe Tallinnasse koolikatsetele. Plaan oli minna Tallinna Ülikooli reklaami ja imagoloogia eriala katsetele, kuid just veidi enne seda oli katsed ka lavakunstikoolis. Läksin siis esimesena sinna ja kaugemale ei jõudnudki – sain kooli sisse ja õppisin seal mõni aeg näitlemist, kuni meie teed lahku läksid. Siis hakkasin tegelema ka moestilistikaga, sest mood on mulle alati hingelähedane olnud. Järgmisel suvel läksin reklaami eriala katsetele ja lõpetasin selle 2016. aastal.

Olen õnnelik, sest töötan juba kolmandat aastat (sain võimaluse teisel kooliaastal kooli kõrvalt poole kohaga tööl käia) reklaamiagentuuris AD Angels copywriter'ina. Lihtsalt öeldes mõtlen välja reklaamiideid, slogan'eid, brändinimesid ja vahel ka toimetan tekste. Sõnad ja nendega mängimine on mulle alati huvi pakkunud.

Mis on kolm kõige olulisemat-põnevamat asja, mis on Sinu elus juhtunud pärast KG lõpetamist?

Kindlasti osalemine filmis „Must alpinist", võimalus töötada reklaamiagentuuris AD Angels ja muidugi osalemine saate „Su nägu kõlab tuttavalt" kuuendas hooajas.

Mis on esimene mõte, kui kuuled oma vana kooli nime – „Kuressaare Gümnaasium"?

Oh, nii palju häid ja naljakaid mõtteid ühekorraga, ma ei saa ainult ühega piirduda! Kindlasti meenuvad erinevad võistlused, mida igal aastal pikisilmi ootasin ja millest võimalikult tihti ka osa võtsin (nii hullult tahtsin lavale!): minu lemmik Playback, teatriõhtu, omaloominguliste laulude võistlus, erinevad etlemiskonkursid... Kindlasti rummikoogi-vahetunnid, suusatundidest viilimised, sööklas trügimised ja muidugi oma „silmarõõmude" klassinumbrite üleskirjutamine ja siis nende ruumide juurest „juhuslikult" möödakõndimine. Suhteliselt piinlik, aga naljakas ka.

Mulle on alati tundunud, et meie kool hoiab oma õpilastel ja nende tegemistel teraselt silma peal ning pöidlad pihus. Ma kohe tunnen seda. Loodan, et saan olla üks neist paljudest, kelle üle saab mu kool samamoodi uhkust tunda, nagu mina oma kooli üle tunnen.

Missugune õpilane Sa olid? Üks vahva juhtum KG ajast meenutuseks õpetajatele ja teada saamiseks praegustele õpilastele …

Ma arvan, et ma olin päris usin õpilane. Muidugi iseteadlikkuse kasvades gümnaasiumi ajal hakkasin rohkem rõhku panema ainetele, mis mind päriselt ka huvitasid ja mille kohta teadsin, et seda mul hiljem vaja läheb. Näiteks kirjandus, eesti ja inglise keel ning kunstiajalugu. Teiste ainete puhul pingutasin ka, aga ei piitsutanud end liialt.

Mäletan, et käisin vist viiendas klassis, kui pidime tööõpetuses kindad kuduma. Olen küll suhteliselt hea käega, kuid millegipärast tulid kõik minu kootud asjad välja kivikõvad ja miniatuursed – kudusin lihtsalt nii tugevasti. Kuid kuidagi pidid ju need kindad valmis saama. Tegin siis ühe oma klassiõega diili, et tema ema koob mulle kindad ja mina kirjutan tema eest kirjanduse tunni jaoks luuletuse. Luuletuste loomine oli minu jaoks väga huvitav ja nauditav tegevus. Saime mõlemad oma hinded kätte, aga hiljem ütles tööõpetuse õpetaja, et tema ei usu, et need kindad minu kootud olid. Mis mõttes? :)

Mida Sa elus (veel) teha tahaks, kui raha või aeg ei oleks takistuseks?

Reisida! Ma tahaksin kogu aeg reisida. Kunagi kartsin meeletult lendamist, aga mingi hetk sain aru, et kui tahan maailma näha, ei jää mul muud üle, kui oma hirmust üle saada. Lennates naudin eriti aknast päikesetõusu või -loojangu vaatamist, näen võimast Maa figuuri ja saan taas kord aru, kui ebaolulised ja väikesed me inimestena ikka oleme.

Seni on üks kõige lemmikumaid kohti olnud Aasia, mis vajab mitmeid korduskülastusi! Ja kindlasti tahan kunagi ära käia Madagaskaril.

Üks soov seoses oma vana kooli, Kuressaare Gümnaasiumiga …

See on soov või isegi palve õpilastele ja õpetajatele. Õpilastele – võtke osa koolis toimuvatest üritustest ja võistlustest, käige huviringides ja austage oma õpetajaid. Nii tore on kunagi kooli tagasi tulla ja taaskohtuda, lobiseda ja meenutada. Õpetajatöö on kohutavalt raske ja ei ole vaja halvasti käituvaid õpilasi seda veelgi keerulisemaks tegema. Mina sain alles gümnaasiumis aru, kui oluline on õpilaste ja õpetajate vaheline suhtlus ja diskussioon. Tahaksin, et oleksin sellest varem aru saanud.

Õpetajatele – naeratage rohkem, aga ärge laske ka endale pähe istuda. Mulle tundus oma kooliajal, et õpetajad, kellel oli pealehakkamist, huumorisoont ja kes kuulasid noori ning hoolisid nende arvamusest, said õpilaste poolt automaatselt respekti. Meenutan oma õpetajaid alati sooja sõna ja heade mõtetega. Aitäh teile!

Eve Tuisk,
eesti keele ja kirjanduse õpetaja

KG töötajate ametiühing otsustas direktori puhkama saata

29. aprillil kogunesid Kuressaare Gümnaasiumi ametiühinguliikmed erakorralisele koosolekule, et arutada ainsa päevakorrapunkti üle.

Ametiühingu juhatuse liige Ruth Rist andis ülevaate kujunenud olukorrast ja kohal olnud 61 liiget võtsid vastu ühehäälse otsuse. Väljavõte protokollist:

KG ametiühingu koosoleku otsus

Panna kokku rahad ja saata KG direktor Toomas Takkis viieks aastaks, kuni pensionile minekuni, jalust ära Tai kuningriiki Phuketisse keskmise palga säilitamisega. Põhjus – hüperaktiivsus pedagoogilisel sügavkünnil, igasuguste uuenduste väljamõtlemisel ja juurutamisel.

Protokollis Ruth Rist, ametiühingu juhatuse liige

toimetus
Avaldatud 1. aprillil 2018.

Härra direktor otsusest teadasaamise hetkel. Foto: Gert Lutter

11.c oskab oma klassijuhatajat Ave Jõgit hinnata

11.c klassi õpilased on oma klassijuhataja Ave Jõgiga nii rahul, et esitasid ta aasta klassijuhataja kandidaadiks. Nüüd ei jäägi Avel muud üle, kui 7. oktoobril sammud Pärnu kontserdimajja aasta õpetaja galale seada.

41. lennu c klassis on pooled õpilased Avega koos olnud juba 5. klassist alates. Teine pool tuli kokku mitmetest erinevatest koolidest. "Me ei teadnud temast väga midagi, aga kohe, kui ta klassi tuli, siis ta justkui nagu ühendas meid," meenutas 11.c klassi õpilane Chrisanne Prei esmamuljet uuest klassijuhatajast.

"Ta on täpselt selline, nagu õpetaja olema peaks. Kunagi ei pea muretsema, mis tuju tal parasjagu on," lisas Lisett Nurja, ka 11.c-st, omalt poolt.

Samuti kiidavad Ave klassi õpilased tema valmidust organiseerida kooliväliseid üritusi. Nii on klass käinud õpetaja pool grillimas ja veetnud üheskoos aega kevadises Pärnus, kui tuua mõned näited.

Päevakangelase enda hinnangul on tal vahetum ja avatum suhe õpilastega tekkinud kogemustepagasi täienedes: "On huvitav paradoks, et mida vanemaks ise muutun, seda rohkem suudan enda õpilasi võtta kui häid sõpru ja kaaslasi. Vahest see tuleb sellest, et noore pedagoogina tahad ennast nii väga kehtestada, vanemana tuleb see iseenesest."

"Iga õpetaja oleks uhke ja rõõmus selliste õpilaste üle," arvab Ave. Foto: Gert Lutter

Nii tunneb Ave ennast praeguse 11.c seltsis väga hästi. Alati ei olda küll ühel meelel, kuid õpilased on tal armsad ja korralikud, viisakad ja lugupidavad. "Iga õpetaja oleks uhke ja rõõmus selliste õpilaste üle," on Ave rahul.

Kuressaare Gümnaasiumis on Ave õpetaja olnud 1985. aastast alates. Siia tuli ta kohe pärast ülikooli lõpetamist. Klassijuhataja on ta olnud kuues lennus ja praegune klass on tal järjekorras seitsmes. Uue klassi tüüri juurde on Ave ikka ja jälle asunud eelkõige seetõttu, et tundideväline elu temast mööda ei läheks: "Armastan enda õpilastele kaasa elada spordivõistlustel ja olla kohal seal, kuhu nad mind kutsuvad."

Pärast lõpetamisi on Ave ikka veeretanud mõtet, kas tasub kohe uut klassi võtta, aga kuidagi on ikka juhtunud nii, et uus klass on talle lihtsalt tulnud. Kui muidu on kõik nad olnud üpris eripalgelised, siis ühes mõttes on Ave klassid olnud siiski sarnased: "Sarnast on minu klassides olnud küll nii palju, et mulle on "saadetud" küll eranditult õpilased, kellel süda õige koha peal."

Raido Kahm,
ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetaja

Stevelin Tamm: õpetajaamet tundus korraga nii paeluv

Stevelinile meeldib väga sporti teha ja sama palju seda ka vaadata. Foto: Gert Lutter

Sel õppeaastal alustab KGs tööd noor ja tegus klassiõpetaja, meie kooli vilistlane Stevelin Tamm. Tema käe all alustavad kooliteed 1.a klassi õpilased. Ka Stevelini enda jaoks on esimese klassi õpetajaks olemine esmakordne ja põnev kogemus.

Milline oli Sinu esimene tööpäev KGs?

Olin veidi liiga agar ja tulin kogemata päev varem tööle. Seega oli maja suhteliselt tühi. Aga kõik, kellega sel päeval kohtusin, olid väga sõbralikud ja abivalmid.

Milline on Sinu varasem kokkupuude Kuressaare Gümnaasiumiga?

Olen Kuressaare Gümnaasiumi vilistlane. Tulin siia õppima peale 9. klassi lõppu. Ja kuhu siis veel tööle tulla kui mitte oma vanasse kooli, millest on vaid head mälestused. Eriti meeldejäävad olid võimlemisvõistlused, millest ka ise osa võtsin. Ja muidugi Suur Teatriõhtu!

Millal otsustasid, et Sinust saab õpetaja?

Ma usun, et mu perekond ega sõbrad ei uskunud kunagi, et võiksin õpetajaks saada. See otsus tuligi mul alles enne gümnaasiumi lõpuaktust. Eks selles oli „süüdi" üks hästi tore ja eriline õpetaja, kes meile gümnaasiumis tunde andis. Tema tunnid on alati huvitavad ja läbi mõeldud. Õpetajaamet tundus korraga nii paeluv.

Mis Sind oma töös kõige enam innustab?

Mind innustavad positiivsed inimesed, kes naudivad, mida nad teevad – ja teevad seda südamega. Saan sellistelt inimestel jõudu ja tahtmist ka ise rohkem korda saata. Koolitöös motiveerivad mind õpilaste naerul näod ja tegutsemistahtelised südamed.

Koolitöö võib kohati olla pingeline ja aeganõudev, millele Sul veel aega jätkub?

Mulle meeldib väga küpsetada... kohe nii palju, et võiksin seda iga päev teha. Suvel ja sügisel naudin väga metsas seenel käimist (aga mitte puhastamist). Juba varasest lapsepõlvest on mu süda spordile kuulunud.

Mulle meeldib väga sporti teha ja sama palju (või veelgi rohkem) seda vaadata. Kõige rohkem meeldib mulle perega koos aega veeta. See on minu jaoks tõeline puhkus, mis annab uude tööpäeva energiat ja indu juurde.

Mida soovid lisada või soovida õpilastele/kolleegidele?

Soovin kõigile toredat ja stressivaba kooliaastat! Kui mind mujal näha ei ole, siis tulge otsige mind ruumist 109 üles!

Lelet Aavik,
klassiõpetaja

Purjetamisõpetust märgati vabariiklikul tasemel

Teise klassi õpilased näoga mere poole pööranud Kuressaare Gümnaasiumi kehalise kasvatuse õpetaja ja ujula juhataja Juhan Kolk jõudis suure tunnustuse lävele, olles haridusasutuse aasta teo nominent.

Möödunud aasta oli teadupärast pühendatud merele ja merekultuurile. Selle raames algatas Juhan koos meeskonnaga projekti "2. klassid näoga mere poole". Kõikide 2. klasside maija septembrikuu kehalise kasvatuse tundide osaks sai purjetamise õppimine. Selle alla käis näiteks sõlmede tegemine, ilmaolude hindamine, aga ka reaalne purjetamine. Algteadmisi jagasid Saaremaa Merispordi Seltsi treenerid.

"Idee on selles, et septembris omandatakse algteadmised ning maikuus juba sõidetakse üksi ja iseseisvalt," selgitas Juhan projekti ideed. Hiljem said lapsed huvi korral jätkata juba purjetamistrennis.

Edukaks osutunud projekt oli esialgu mõeldud ühekordse ettevõtmisena. "Läks nii, nagu ei osanud ette oodatagi – juba teine lend 2. klassi õpilasi on saamas purjetamistunde," rõõmustas Juhan, et purjetamise õpe 2. klassidele jätkub ka sel õppeaastal. "Leian, et lapsed õpivad selle n-ö uue õppeainega oluliselt rohkem kui kooliseinte vahel. Samuti on see hea ajaviide, mida kogu klassiga väljaspool kooli koos teha," lisas ta ja avaldas lootust, et purjetamise õpetamisest kehalise tundide ajal kujuneb traditsioon.

Teoreetilised teadmised ühel õigel purjetajal juba mööda külgi maha ei jookse. Foto: Marge Tibar

Juhani sõnul on kõiges selles "heas mõttes süüdi" kolleeg Virge Lember, kes kaks aastat tagasi idee õhku viskas. Lisaks olid tal abis nii Kuressaare Gümnaasiumi õpilased kui töötajad, Saaremaa Merispordi Seltsi treenerid ja juhatus ning lapsevanemad. Juhani hinnangul on aasta haridusteo nominendiks olemine suur tunnustus neile kõigile. "On üldse suur tähendus, et meid on märgatud, ja väga uhke on rinda pista selliste tegijatega nagu Garage48 ja teised uued ning huvitavad õpikäsitlused."

Pärnus toimunud aasta õpetaja galal pälvisid aasta haridusteo tiitli nimelt tehnoloogia ja disaini hackathon'ide "*Garage48 Hardware & Arts*" eestvedajad.

Raido Kahm,
ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetaja

Leia oma rütm ehk KG tervisespordipäevast

Käesoleva aasta 23.–30. septembril korraldavad Eesti Olümpiakomitee ja ühendus Sport Kõigile kolmandat korda Eestis spordinädalat.

Nädala eesmärgiks on pakkuda võimalikult paljudele Eesti elanikele toredaid ja positiivseid liikumisega seotud kogemusi. Korraldajad loodavad, et 2017. aastal koondub spordinädala kalendrisse üle 1000 erineva sündmuse, mida viivad läbi haridusasutused, spordiorganisatsioonid ja ettevõtted. 20. KG tervisespordipäev toimub juba 22. septembril!

2016. aasta tervisespordipäev. Foto: Gert Lutter

Spordipäeva moto "Leia oma rütm!" abil innustame inimesi leidma endale sobiva treeningrütmi, muusika, mis liikumist soodustab ja selle mõnusamaks teeb, kaaslased, kellega ühes rütmis liikuda.

Toomegi siinkohal valikuvõimalusi 4.–12. klasside õpilastele, kuhu end juba peatselt registreerida saate.

AQUA ZUMBA 4.–12. klassile

... on pärit Columbiast ja algupäraselt oli saalitants. Ladina-Ameerika rütmide saatel sooritatavad liigutused on head nii seljale kui ka liigestele. Vees saavad rohkem koormust ka sõlavalihased. Veetants aitab alandada kaalu ja saavutada hea rühi, sest harjutused on intensiivsed kerelihastele. See ala sobib nii tüdrukutele kui poistele.

BODYBALANCE 8.–12. klassile

... on treening, mis põhineb jooga, tai-chi ja pilatese tehnikal. Treening arendab painduvust, tasakaalu ja keskenmis keskendub käe- ja jalalöökide harjutamisele ilma keerulise koreograafiata. Tund on kombineeritud erinevatest võitluskunstide elementidest: Tai poks, kung fu, karate, kickbox. Treenitakse tasakaalustatult ning mitmekülgselt nii ülä- kui alakehalihaseid, kehavalitsemist, tasakaalu. Arendatakse koordinatsiooni ja reaktsioonikiirust.

SH`BAM 6.–12. klassile

... on Les Mills kontsepttundide hulka kuuluv tantsutreening, mis on inspireeritud kõigi aegade kuumimatest tantsuhittidest. See on ideaalne moodus tõstmaks keha toonust, tehes lihtsaid, kuid samal ajal piisavalt intensiivseid tantsuliigutusi. Siinjuures saad vabastada iseendas asuva „sisetähe", sõltumata sellest, kas oled algaja või juba kogenud tantsija.

NOORTE JOOGA 4.–9. klassile

Jooga toetab inimese arengut nii füüsiliselt kui emotsionaalselt. Läbi jooga saad kogeda rahulolu iseendaga ja see julgustab end väljendama, õpetades keskenduma väliselt sisemisele. Laste jooga on mänguline ja põnev, mille juurde kuulub muusika. Asendeid teeme läbi mängude ja õpetlike lugude. Meelerahuni viivad lühikesed meditatsioonid ja tunni lõppu kuuluv mõnus lõdvestus.

ROCKETJOOGA 10.–12. klassile

... tunnis arendatakse keha ja meelt läbi jõu- ja painutusharjutuste, kasutades voolavaid joogapoose, tasakaaluharjutusi, dumisvõimet, parandab rühti, tugevdab lihaseid vähendades lihaspinget ja stressi. Kontrollitud hingamine, keskendumine ja hoolikalt muusikasse sulanduvate venituste, liigutuste ja asendite seeriad moodustavad tervikliku treeningu, mille käigus saavutatakse harmooniline ja tasakaalustatud seisund.

BODYCOMBAT 6.–12. klassile

... on aeroobne treeningtund, milles lühikeste liikumiskombinatsioonide abil arendatakse tõhusalt üldist füüsilist vormi ja vastupidavust. See on treening, visualiseerimist ja lõdvestust. Eesmärgiks on luua toetav keskkond, milles on enesekindlus ja keha väärtustamine. Partnerjooga pooside ja lõbusate joogategevustega ehitame usaldust ja positiivset suhtumist.

Spordinädal leiab aset kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides. 2017. aasta spordinädala üle-euroopaline avamisüritus toimub Tartus 23. septembril Tartu Rattamaratoni raames.

Ülle Räim,
kehalise kasvatuse õpetaja

Raido Kahm: loen nii krimkasid kui filosoofilisi traktaate

Kuressaare Gümnaasiumi õpetajaskonnaga liitub sellest õppeaastat Raido Kahm, kes hakkab õpetama ajalugu ja ühiskonnaõpetust. Lisaks sellele on ta 7.c klassi juhataja ja Meie KG toimetuse värske liige.

Ajakirjanikust õpetajaks? Räägi, kuidas sai Sinust KG õpetaja?

Tõmbasin ühel märtsikuu hilisel pärastlõunal tööl parajasti otsi kokku, kui mulle kirjutas Juhan Kolk (KG ujula juhataja/kehalise kasvatuse õpetaja), kellega kunagi Tallinna Ülikooli päevil inglise keele tunnis pinki jagasime. Juhan uuris, mis eriala ma õigupoolest ülikoolis üldse õppisin. Ta andis teada, et KGs on vaja ajaloo ja ühiskonnaõpetuse õpetajat ning hakkas kõiksugu boonuseid ette lugema, mis selle ametiga kaasnevad ja miks on just KGs hea töötada. Ma ei osanud esialgu midagi tarka selle peale kosta. Võtsin n-ö teadmiseks.

Umbes nädal aega hiljem võttis Juhan taas teema üles. Kui ta kuulis, et ma pigem kahtlen, kas üldse kandideerin, lõi ta jälle kõik argumendid letti. Kaalusin siis paar nädalat vähe tõsisemalt ja otsustasingi kandideerida. Siin ma nüüd olen.

Otsus ei tulnud muidugi kergelt, kuna olin end kolme aastaga Saarte Hääles üsna hästi sisse seadnud. Seal olid mul toredad kolleegid, kellest oli kahju lahkuda. Minu soov tegeleda ajalooga ei ole aga endiselt kuhugi kadunud. Nii tundus ajaloo ja ühiskonnaõpetuse õpetaja amet igati loogiline.

Milline oli Sinu esimene tööpäev KGs, kes aitab Sul kooliellu sisse elada?

Esimesed tööpäevad möödusid nii nagu uutel tulijatel ikka – õppija rollis. Ilmselt kooliaasta algus jätkub samas taktis, kuid õppimise kõrvalt tuleb ise ka hakata tarkusi jagama. Kooliellu aitasid mul sisse elada peaasjalikult Madli-Maria Naulainen ja Anni Haandi. Samuti on palju abi olnud mitmetest teistest õpetajatest ja koolitöötajatest. Suur aitäh neile kõigile.

Kuidas tundub, kas enda KG traditsioonide ja tegemistega kurssi viimine ning sisseelamine tuleb lihtsalt?

Hetkel tundub, et kõik sujub üpris hästi. Siiski tuleb iga päevaga nii palju uut infot peale, et ilmselt ei tea ma kooliaasta lõpuks ka veel päris kõiki ja kõike. Õnneks olen ma aga klassijuhataja ja küllap juba 7.c mulle meelde tuletab, kui mõni oluline sündmus hakkab terendama.

Millistes koolides oled õppinud?

Põhihariduse omandasin Kuressaare Vanalinna koolis, mille lõpetamise järel tulin Kuressaare Gümnaasiumi. Ülikooli läksin Tallinna, kus õppisin ajalugu. Bakalaureusekraad käes, ei osanud ma ikka midagi mõistlikku eluga peale hakata ja nii otsustasin edasi õppida, kuna see paistis mul päris hästi välja tulevat. Läksin Tartu Ülikooli, kus läbisin ajaloo ja arheoloogia instituudis arhiivinduse magistriõppe.

Kas lisaks ajakirjanikutööle Saarte Hääles on Sul olnud ka muid töökogemusi?

Ühel suvel, keskkoolipäevil, käisime sõpradega koos Kärla kandis vetikaid kaarutamas. Need oli vaja kuivaks saada. Seda, kust vetikad täpsemalt pärinesid, meile vist ei avaldatud. Ega see meie tööd suurt muutnud oleks ka. Tunnipalk kujunes korralikuks, kuna lasime rehadel hoolsasti käia ja päike tegi ju suurema osa tööst ära.

Neli aastat tagasi, vahetult pärast ajateenistust, töötasin terve suve Põhja-Eestis giidina. Peaasjalikult tutvustasin väikestele gruppidele inglise keeles Lääne-Virumaa ja Harjumaa looduskauneid paiku ning mõisaid. Olin Tallinna Ülikooli ajal läbinud ühe giidikooli kursused, millest oli palju abi. Põhja-Eesti turismimarsruudid tegi mulle aga selgeks mu ülemus, rõõmsameelne ja vahetu austraallane. Kummaline maailm. Hiljem olen paaril korral Saaremaal tema vahendusel turiste juhatanud.

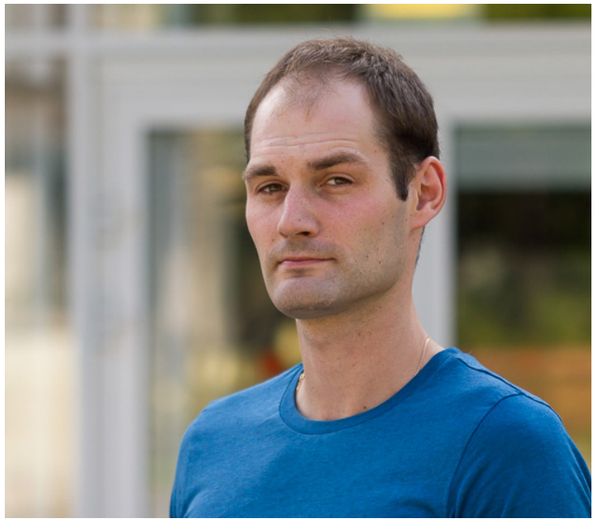

Raido Kahmi esimesed tööpäevad möödusid õppija rollis. Foto: Gert Lutter

Milline on Sinu kooliaja kõige eredam mälestus? Räägi mõni lugu, mis näitab, milline õpilane Sa olid.

Kõige eredam mälestus pärineb ehk ühest kehalise kasvatuse tunnist, kus ma jäin silma õpetaja Endel Tustitile. Hüppasime kõrgust, mis mul päris hästi välja tuli. Käisin ju põhikooli ajal kergejõustiku trennis. Endel pakkus välja, et kui ma ees ootavatel võistlustel ületan 190 cm, muretseb kool mulle kõrgushüppe naelikud. Mingi ime läbi nii läkski. Hiljem hüppasin samade naelikutega kooli rekordi, mida kahjuks polegi vist veel ületatud.

Ma tahaks arvata, et olin pigem tagasihoidlik õpilane, kes oli harjunud tunnis tähele panema ja neljadele-viitele õppima. Keskkooliaeg on aga teadupärast tuntud oma üpris tiheda seltsielu poolest. Näiteks oli mul 12. klassis valida klassireisi ja üleriikliku ajaloo-olümpiaadi vahel. Need sattusid täpselt samale nädalale. Enda suureks rõõmuks, aga legendaarse ajalooõpetaja Vilma Kuigeri meelehärmiks, valisin ma klassireisi.

Mis Sind elus kõige enam innustab?

Mind innustab see, kui tulen oma ülesannetega toime. See tekitab ikka hea tunde.

Millised on Sinu hobid? Millega töövabal ajal tegeled?

Endiselt meeldib mulle väga lugeda. Valik on üpris kirju, alates krimkadest ja lõpetades ajalooalaste uurimuste ning filosoofiliste traktaatidega. Paraku tuleb tunnistada, et viimased kipuvad mul oluliselt pikemaks ajaks öökapile jääma. Samas leian, et keerulisema sisuga tekste ei tulegi niimoodi järjest vägisi pikalt lugeda. Peab jätma aega, et nende sisu üle mõtiskleda. Muidu poleks sa neid samahästi kui lugenudki.

Kuigi KG ja Endel Tustiti trennid lõppesid minu jaoks juba üheksa aastat tagasi, olen endiselt aeg-ajalt kooli kõrval metsas jooksmas käinud. Päris hobiks seda vist pidada ei saa, aga aega sisustab küll.

Mida soovid uueks õppeaastaks oma õpilastele ja kolleegidele?

Kolleegidele soovin, et neil jaguks kannatust ja tahtmist õpilastega tegeleda, ja õpilastele soovin, et neil jaguks kannatust mu kolleege ja mind kuulata. Ega see vist alati nii kerge olegi.

Eve Tuisk,
eesti keele ja kirjanduse õpetaja

Tartus sündinud saarlane Piret Post

Piret Post on natuke õpetaja ja natuke rohkem tõlkija. Foto: Gert Lutter

Täna saame tuttavaks uue õpetajaga Kuressaare Gümnaasiumis – võõrkeeleõpetaja Piret Postiga.

Esitasime talle mõned küsimused ja tema vastas neile lahkesti. Niisiis:

Post on Saaremaa nimi. Kas oled sünnilt saarlane või kuidas?

Tartus sündinud saarlane. Kolisime saarele tagasi siis, kui ma olin, ma pakun, vist neljane.

Kuidas sattusid Kuressaare Gümnaasiumisse?

Lühikokkuvõte oleks, et kirjutasin kooli ja küsisin tööd. Ma olen päris tükk aega teinud tööd kodukontoris ja lõpuks tekib ikka tahtmine inimeste keskele tagasi saada.

Millised koolid oled ise lõpetanud?

Kronoloogilises järjestuses: Kaali põhikool, Saaremaa ühisgümnaasium, Tartu Ülikool

Sain aru, et KG pole Sulle esimene töökoht. Kus veel oled töötanud, kas samuti koolis?

Alustasin Miina Härma gümnaasiumis. Seejärel kolisin Tallinnasse, kus töötasin aastakese Sikupilli keskkoolis ja sealt edasi liikusin Tallinna inglise kolledžisse. Siis olin mõnda aega täiskohaga lapsevanem ja nüüd olen jälle natuke õpetaja ja natuke rohkem tõlkija.

Milline õpilane olid ise kooliajal, milliseid õpilasi soovid näha enda tunnis?

Ma ütleks, et ma olin selline vaiksepoolne ja küllaltki tagasihoidlik.

Õpetajana hindan ma entusiasmi ja kohusetunne on ka päris kasulik iseloomujoon, mida omada.

Kas peale koolitöö millekski veel aega jääb, on Sul hobisid või harrastusi, millest tahaksid rääkida?

Mulle meeldib lugeda ja mõned korrad nädalas käin rulluisutamas.

Täname Piretit ja soovime talle meie koolis meeleolukaid õpetaja-aastaid!

Ave Jõgi,
võõrkeele õpetaja

Elo Jõgi: KGga olen ühel või teisel moel seotud olnud kogu oma elu

Kuressaare Gümnaasiumis alustas füsioterapeudina tööd 32. lennu vilistlane Elo Jõgi.

Milline oli sinu esimene tööpäev KGs?

Esimene tööpäev KGs oli senistest esimestest tööpäevadest kõige pingevabam, sest koht ja töökaaslased olid juba tuttavad. Novembris käisin mõned päevad maad uurimas, mis mind ees ootab, nii et mingi pilt oli olemas. Esimeses tunnis oli kohe üheksa õpilast. See, kes minu ruumi ukse vahelt kasvõi korra sisse piilunud on, kujutab ette, et kümne inimese (pidin ise ka tuppa jääma) mahutamine sinna on juba omaette väljakutse. Aga koolipäev läks kiiremini kui kunagi varem.

Milline on sinu varasem kokkupuude Kuressaare Gümnaasiumiga?

Kuressaare Gümnaasiumiga olen ühel või teisel moel seotud olnud kogu oma elu. Esialgu oli see lihtsalt ema töökoht. Kui kooliminemise aeg kätte hakkas jõudma, olin väga elevil, et saan emaga samasse kooli minna. Elevus oli lausa nii suur, et läksin kooli kuueaastaselt. Kooliteed alustasin 1998. a septembris, seega päris oma side KGga õpilase, vilistlase ja nüüd õpetajana on kestnud peaaegu 20 aastat.

Kas ema Ave Jõgiga on tore samas majas töötada?

Ikka tore! Omavahel oleme alati hästi läbi saanud, teineteist usaldanud. Minu kooliajal olime ka õpilase-õpetaja suhtes. Algul ikka natuke pabistasime ka mõlemad, aga tegelikult saime väga hästi hakkama. Ehk saame siis kolleegidena ka.

Milline on sinu kooliaja kõige eredam mälestus? Räägi mõni lugu, mis näitab, milline õpilane Sa olid.

Millegipärast meenub kooli suusavõistlus, kus mul õnnestus määrimata suuskadega saavutada teine koht. Ise olin tulemuse üle väga õnnelik, kuna kehaline kasvatus ei olnud koolis minu tugevaim külg ja võistlemine eriti ei meeldinud. Alles peale võistlust tuli välja, et määritud suuskadega oleks ma veel kiiremini liikunud. Õpilasena olin ülimalt kohusetundlik, õppimata ikka naljalt kooli ei läinud ja põhjuseta puudumisi ei olnud vist 12 aasta jooksul ühtegi.

Elo side KGga on kestnud peaaegu 20 aastat. Foto: Gert Lutter

Mis sind elus kõige enam innustab?

Üha enam innustab kõik see, mis paneb proovile ja mugavustsoonist välja tirib. Küllap tänu sellele võtsin vastu ka pakkumise kooli tööle tulla.

Millised on sinu hobid? Millega vabal ajal tegeled?

Viimasel ajal on kogu vaba aeg ja raha reisimise alla läinud. Tähtsal kohal on pere ja sõpradega koosolemine.

Mida soovid jätkuvaks õppeaastaks oma õpilastele ja kolleegidele?

Tugevat tervist ja rõõmsat meelt! Üksteisega arvestamist.

Raido Kahm,
ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetaja

Uudo võtaks üksikule saarele kaasa laevakese, sõbra ja kitarri

Uudo ja suured fännid! Foto: Gert Lutter

Pärast saate "Eesti otsib superstaari" võitu on KG 38. lennu vilistlase Uudo Sepa päevad täis tihedat sagimist: küll osaleb ta erinevate raadiojaamade (hommiku)programmides, küll annab intervjuusid erinevatele väljaannetele. Meie rõõmuks leidis ta hilistel öötundidel aega vastata ka oma koolikaaslaste küsimustele. Fännid Saaremaalt uurisid temalt nii kooliaja kui ka edasiste plaanide kohta.

Kui hästi Sul KGs õppides läks? Milline aine oli Su jaoks lihtne, milline raske? Millised õpetajad on kõige rohkem meelde jäänud? (Aleks Õunpuu 10.c)

Minu jaoks läks gümnaasiumiperiood üsna üles-alla, vahepeal oli koolis hästi ja siis jälle muusikas hästi, aga siis ka koolis halvasti, nii et sinka-vonka ikka. Mu jaoks oli lihtne muusikatund, kuna seal tõesti on kõik loogiline ja lihtne mu jaoks, aga raskem oli keemia. Meelde jätta kõik need valemid – ei leidnud üles loogilisust. Kõik õpetajad on mul soojalt meeles, mis sest, et oli tõrelusi ka vahel, aga ikkagi inimesed on inimesed ja tean, et tahtsid vaid head.

Milline on Sinu eredaim mälestus KG ajast? (Kaspar Bockhard 10.c)

Bändiproovid ja KG lasanje.

Kuidas on KG kaasa aidanud Sinu edule Superstaari-saates? (Timmo Toll 10.c)

Kindlasti olen õppinud KGst enesekindlust ja suhtlemisoskust. Kõik sattusid toredad kokku – õpetajad ja kaasõpilased.

Kuidas on saade kujundanud Sinu minapilti? Kas saates suruti midagi peale – mis kaadrite taga tegelikult toimus? (Merilyn Tenno 10.c)

Kindlasti veel-veel enesekindlamaks ja töökamaks. Vahel ikka suruti, kuna saate formaat nii ette nägi, aga väga nagu midagi ulmelist hullu ei olnudki.

Kui Sa saaksid olla üks päev keegi teine, siis kes Sa teistest Superstaari-saate finalistidest oleksid? Miks? (Maria-Liis Metsküla 7.a)

Ei tahakski nagu keegi teine olla. Me kõik oleme heal järjel.

Millised on Su eesmärgid superstaarina? (Karen Lopp 10.c)

Endast maksimum anda ja et minus ei peaks pettuma.

Milline muusika Sulle endale kõige rohkem meeldib? (Egert Juursoo 7.a)

James Bay, Georg Ezra, Ed Sheeran ...

Millist muusikat kavatsed tegema hakata ja miks? (Karl Sirel 10.c)

Omalaadset, huvitaval kombel veel ei oska sellele nime panna, aga eks ta sinna popi poole ole.

Millal saab kuulda Sinu enda loomingut? (Risto Kaseorg 10.c)

Niipea kui "Võitmatu" tuuled hakkavad raugema.

Kas Sulle meeldib reisida? Milliseid riike tahad kindlasti külastada? Kui tihti lähema aasta jooksul Nordica lennukitega lennata kavatsed? (Laura Nook 10.c)

Muidugi meeldib! Niiii palju kui võimalik, nii palju külastan, mulle meeldib õppida tundma uusi kultuure ja rahvaid.

Mida soovitad noortele, kes tahavad laulmisega alustada? (Iris Piirsalu 10.c)

Kõik ei ole nii lilleline, kui tundub, ehk vaeva nähes tuleb tulemus!

Milline on olnud Su ebamugavaim hetk laval ja miks? (Melani Veelaid 7.a)

Kindlasti kõik kohad, kus vähegi pole rahul oma esinemisega – kas häälel midagi viga või noodid miskipärast mustad.

Millega lisaks muusikale tegeled? Kas on mõni spordiala, mida harrastad? (Andi Brauer 7.a)

Hetkel kutsuti mind purjelauaga sõitma ja saan sealt koolituse.

Mis oleksid need kolm asja, mis Sa üksikule saarele kaasa võtaksid? Miks just need? (Melani Veelaid 7.a)

Laevakese, kitarri ja sõbra, et sealt oleks tore koju tagasi tulla.

Kui Sa võiksid kohtuda üksköik millise ajaloolise isikuga, siis kes see oleks ja miks? (Nete Jurask 10.c)

Kas ta just ajalooline on, aga kindlasti Michael Jackson, kuna mul on talle meeletult küsimusi.

Kui sa peaksid kirjutama raamatu, siis millest see räägiks ja kes oleksid selle tegelased? (Mariann Rehesaar 10.c)

Kirjutaks raamatu oma elust, tegelasteks kõik mind ümbritsevad inimesed, kes mind elu tähtsatel hetkedel saatnud.

See või teine? (Natali Koppel, Kristiine Saart, Tregetter Ling 10.c)

Mihkel Raud või Koit Toome? Mihkel, kuna temalt on palju õppida.

Lambad või lehmad? Lehmad, kuna neid on kergem pidada ja kasulikum ka.

ATV või traktor? Traktor, kuna sellega teeb rohkem töid ära kui ATVga.

Suitsulest või grillitud siga? Suitsulest, kuna fännan kala rohkem.

Ed Sheeran või Tõnis Mägi? Miks? Siin ei oskagi vastata, kuna tegu on kahe väga erinevate vaadetega artistiga.

Milline on Sind elus saatev ütlus? (Natali Koppel, Kristiine Saart, Tregetter Ling 10.c)

Edukus, töökus, juhused ja õnn.

Eve Tuisk,
eesti keele ja kirjanduse õpetaja

Merilin Mälk: sain lahti kartusest Tallinna ühistranspordiga sõita

Merilini arvates on oluline jääda iseendaks. Foto: Martin Ahven / Õhtuleht

Menusaates "Eesti otsib superstaari" suurepärase kolmanda koha saavutanud Merilin Mälk naasis pealinnast tohutu kogemustepagasiga. Nüüd plaanib ta pühenduda muusikale, kuid kõrvale ei jää ka kool.

Saavutasid superstaarisaates vaimustava kolmanda koha. Mis on sinu kui laulja järgmised plaanid?

Minu edasised plaanid on leida ennast inspiratsiooniaugust, panna oma mõtted, tunded kirja ja neid inimestele jutustada. Pühendun täielikult muusikale.

Mis oli saate juures sinu enda jaoks kõige põnevam ja rahuldust pakkuvam?

Minu jaoks kõige põnevam selle saate jooksul oligi see, kui palju ma õppisin. Saade aitas avardada väga laialt silmaringi. Sest ega see seal lihtne olnud, nüüd ongi hea meel, et millegi sellisega hakkama sain. Näiteks sain lahti kartusest Tallinna ühistranspordiga sõita.

Saaremaal elati sulle ja Uudole väga kaasa. Kas seda oli mandrile ka tunda?

Jah, Saaremaa oli kindlasti üks suuremaid toetajaid ja kaasaelajaid. Väga suur igatsus tekkis mul ja minu sõpradel. Tunnen seda ka nüüd, kui hästi mind siia tagasi võeti.

Kas pärast sellist kogemust näed maailma veidi teistsugusena kui pool aastat või aasta tagasi?

Kindlasti näen maailma hoopis teistsuguse pilguga, sest see, millesse ma ennast segasin, on küll keeruline, aga põnevam, kui ma arvasin. See on mu elu muutnud. Minu jaoks hetkel muutunud ongi see, et päevikuta ma enam hakkama ei saaks. Ning ise tunnen, et minu südames on rahu ja tänu.

Hiljuti võis Meie KGst lugeda, et oled motiveeritud õpingutega taas alustama. Nüüd algab küll üsna pea suvevaheaeg, aga on see väga keeruline pärast sellist kogemust argisemate tegevuste juurde naasta?

Jah, ma imestan isegi, et niivõrd motiveeritud olen. Mind isegi ei häiri, et teised on kooliga lõpetanud ja et suvi peale on tulnud. KG on kõige vastutulelikum kool üldse ja tunnen siin ennast nagu kodus. Aga rutiin võib olla küll see, mis harjumist vajab.

Kus sind suvel esinemas võib näha?

Suvel saab näha mind näiteks Tallinna Merepäevadel koos teiste superstaarisaate osalejatega.

Kas sa soovitad sõpradele ja koolikaaslastele, kel häält on, superstaariks pürgimist?

Superstaarisaadet soovitan väga! Kuid ei tohi unustada, et tegu on üsna õnnemänguga, võid olla väga hea laulja, aga see on koht, kus hakkab tulema palju erinevaid arvamusi inimestelt ja peab jääma siiski iseendaks.

Raido Kahm,
ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetaja